

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo do bycia wysłuchanym w każdym postępowaniu, stanowiące integralną część prawa do obrony i zawarte w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, powinno być interpretowane w ten sposób, że zobowiązuje ono organ administracji, który zamierza wydać decyzję nakazującą powrót wobec cudzoziemca przebywającego nielegalnie — niezależnie od tego, czy decyzja ta następuje po decyzji o odmowie wydania dokumentu pobytowego, a w szczególności w sytuacji, gdy istnieje ryzyko ucieczki — do umożliwienia zainteresowanemu przedstawienia uwag?
- 2) Czy charakter zawieszający postępowania sądowo-administracyjnego pozwala odstąpić od uprzedniego umożliwienia cudzoziemcowi przebywającemu nielegalnie przedstawienia swego punktu widzenia w przedmiocie planowanej wobec niego, niekorzystnej decyzji o wydaleniu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires (Belgia) w dniu 27 marca 2013 r. — Jean Devillers

(Sprawa C-167/13)

(2013/C 164/21)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil régional d'expression française de l'ordre des médecins vétérinaires

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Jean Devillers

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu ⁽¹⁾ i [pkt 1, 2 i 3 rozdziału 1 załącznika I do tego rozporządzenia], zgodnie z którymi w razie wątpliwości decydująca jest opinia weterynarza co do zdolności rannego zwierzęcia do transportu, a dokładnie co do ewentualnych dodatkowych cierpień, jakie może spowodować transport, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu art. 11 ust. 4 rozporządzenia z dnia 9 lipca 1999 r. (krajowego prawa belgijskiego) dotyczącego ochrony zwierząt podczas transportu ⁽²⁾, który ogranicza się do dopuszczenia transportu rannego zwierzęcia tylko pod warunkiem, że transport nie spowoduje u niego zbędnego cierpienia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań oraz zmieniające dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97 (Dz.U. L 3, s. 1).

⁽²⁾ Arrêté royal, du 9 juillet 1999, relatif aux conditions d'enregistrement des transporteurs et d'agrément des négociants, des points d'arrêt et des centres de rassemblement (rozporządzenie z dnia 9 lipca 1999 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu, rejestracji przedsiębiorstw transportowych i wydawania pozwoleń, *Moniteur belge* z dnia 2 września 1999 r., s. 32437).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de grande instance de Bayonne (Francja) w dniu 15 kwietnia 2013 r. — Raquel Gianni Da Silva przeciwko Préfet des Pyrénées-Atlantiques

(Sprawa C-189/13)

(2013/C 164/22)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de grande instance de Bayonne

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Raquel Gianni Da Silva

Strona pozwana: Préfet des Pyrénées-Atlantiques.

Pytania prejudycjalne

Czy prawo Unii stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, na podstawie którego podlega karze pozbawienia wolności nielegalny wjazd obywatela państwa trzeciego, wobec którego nie były stosowane środki przymusu przewidziane w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2008/115/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 348, s. 98)

Skarga wniesiona w dniu 17 kwietnia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Bułgarii

(Sprawa C-203/13)

(2013/C 164/23)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet, M. Heller i P. Michajłowa)

Strona pozwana: Republika Bułgarii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Bułgarii uchybiła swoim zobowiązaniom z art. 49 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE⁽¹⁾ z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE w ten sposób, że nie przyjęła wszystkich przepisów prawnych i administracyjnych koniecznych do wykonania art. 3 ust. 7 i załącznika I pkt 1 lit. a) akapit drugi oraz lit. b), c), d), f), h) oraz i) tej dyrektywy, a w każdym razie nie poinformowała Komisji o przyjęciu tych środków;
- nałożenie Republikę Bułgarii, na podstawie art. 260 ust. 3 TFUE, okresowej kary pieniężnej w wysokości 8 448 EUR za

każdy dzień od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie, z tytułu naruszenia obowiązku poinformowania Komisji o środkach podjętych w celu transpozycji dyrektywy 2009/72/WE;

- obciążenie Republiki Bułgarii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 3 marca 2011 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 211, s. 55.